

Перспектива

ЕНЕРГОАТОМ

Працюємо для Перемоги!

ХАЕС КННР

№11 (1639) 17 березня 2023 року

ПРАЦІВНИЦЯ ХАЕС ГАЛИНА ФЕЛИК ОТРИМАЛА ДЕРЖАВНУ НАГОРОДУ

ВІДЗНАКИ

Міністр енергетики України Герман Галущенко вручив орден працівниці хімічного цеху Хмельницької АЕС Галині Фелік

Міністр енергетики України Герман Галущенко вручив державні нагороди – ордени княгині Ольги III ступеня – жінкам, що самовіддано працюють на енергетичних підприємствах.

Згідно з Указом Президента України Володимира Зеленського за вагомий внесок у розвиток і забезпечення діяльності енергетичного комплексу в умовах воєнного стану, особисту мужність і самовідданість, виявлені у ліквідації наслідків аварій на об'єктах енергетичної інфраструктури, сумлінне виконання професійного обов'язку та з нагоди відзначення Міжнародного жіночого дня нагороджена працівниця хімічного цеху Хмельницької АЕС Галина Фелік. Жінка працює на енергопідприємстві понад 30 років і свій унікальний багаторічний досвід уже передала кільком поколінням атомників.

«Дякую вам за ваш героїзм, професіоналізм, відданість роботі й країні. Рівність прав та повага один до одного – це те, що нас, українців, ціннісно відрізняє та об'єднує. Завдяки цій єдності та взаємоповазі, впевнений, ми обов'язково переможемо!» – зазначив міністр енергетики України Герман Галущенко.

За матеріалами Міненерго

НОВИНИ ЕНЕРГОКОМПАНІЇ

В ЕНЕРГОАТОМІ ПІДБИЛИ ПІДСУМКИ РОБОТИ ЗА МИНУЛИЙ РІК

10 березня 2023 року відбулося підсумкове засідання балансової комісії за результатами діяльності ДП «НАЕК «Енергоатом» минулого року. Роботу всіх відокремлених підрозділів компанії оцінили задовільно.

Комісія відзначила, що з початку 2022 року Енергоатом ефективно реалізував стратегічні цілі та зберігав лідерські позиції в електроенергетичній галузі держави, водночас повністю дотримуючись усіх соціальних зобов'язань перед працівниками компанії, зокрема й Запорізької АЕС, яка вже понад рік окупована російськими військовими.

Найскладнішим викликом для всієї галузі стали захоплення, пошкодження та знищення об'єктів критичної енергетичної інфраструктури внаслідок російських масованих ракетних атак. Адже вперше в історії незалежної України в листопаді 2022 року через спричинене ракетними обстрілами зниження частоти у вітчизняній енергосистемі на всіх українських АЕС спрацював аварійний захист, і всі енергоблоки автоматично відключилися. Попри це фахівці Енергоатома забезпечили без-

перервну роботу енергосистеми України й оперативно виконували надскладні ремонтні роботи, щоб відновити енергозабезпечення.

Президент ДП «НАЕК «Енергоатом» Петро Котін підбив підсумки засідання балансової комісії та підкреслив ефективність роботи компанії у постачанні Україні необхідної електроенергії.

«На попередніх балансових комісіях, які ми проводили у відокремлених підрозділах, діяльність усіх ВП була визнана задовільною: жодного негативного висновку. Хочу подякувати всім за виконану успішну роботу, незважаючи на воєнний стан в країні. Сподіваюсь, що наступне підсумкове засідання ми проведемо вже в мирний час», – наголосив він.

Серед важливих подій, які сталися в енергокомпанії минулого року, варто відзначити переведення усіх вітчизняних

АЕС до Паризького центру Всесвітньої асоціації організацій, що експлуатують атомні електростанції. Також триває робота з налагодження виробництва в Україні паливних збірок за технологією американської компанії Westinghouse. Енергоатом отримав окремий дозвіл на введення в експлуатацію Централізованого сховища відпрацьованого ядерного палива та повністю припинив його вивезення до рф з українських АЕС.

Крім того, розпочато підготовчі роботи з будівництва енергоблоків №5 та №6 Хмельницької АЕС, а також виконано низку передпроектних робіт щодо майбутнього будівництва енергоблока №5 Рівненської АЕС. Загальна кількість атомних блоків, які зводяться за американською технологією AP1000 Westinghouse, зростає з п'яти до дев'яти.

Власна інформація

В ЄДНОСТІ - НАША СИЛА!

ВІВТОРКОВІ ЗУСТРІЧІ

ВІД МОДЕРНІЗАЦІЇ ДО ПОНОВЛЕННЯ
РИБНИХ РЕСУРСІВ

Днями учасником традиційних щотижневих вівторкових зустрічей із представниками корпоративних ЗМІ став начальник гідротехнічного цеху Хмельницької АЕС Віктор Турицький. Місцем для розмови він обрав територію поряд із найстарішим об'єктом на промайданчику електростанції – пускорезервною котельнею, яку фахівці між собою називають лаконічно – «Пеерка».

Перший котел пускорезервної котельні та теплофікаційна установка у комплексі із допоміжним обладнанням запрацювали у жовтні 1982 року. Це дало можливість підтримувати оптимальну температуру як на території спорудження міста, так і на промайданчику будівництва енергоблоків. Згодом було введено ще три теплові котли. У 1985 році запрацювали дві водогрійні установки. Згідно із технічною документацією, термін їхньої експлуатації був розрахований на двадцять років, проте у 2005 році був проведений комплекс робіт із продовження терміну експлуатації водогрійних котлів, а невдовзі було одержано дозвіл на їхню експлуатацію протягом восьми років. У 2012 році проводились процедури з продовження терміну експлуатації водогрійних котлів та допоміжного обладнання, розрахунковий термін яких – 30 років. Відтоді експертними організаціями проводяться постійні обстеження та позачергові технічні огляди з метою перепризначення нового терміну.

За словами Віктора Турицького, зараз пускорезервна котельня перебуває у стані чергування. Цьогоріч тут заплановано провести низку налагоджувальних робіт, основу яких складають капітальні ремонти котлів та допоміжного обладнання. Це потрібно для надійної роботи, регулярного проведення ремонтів та технічного обслуговування згідно із затвердженими графіками. Усі технологічні операції є важливими, бо пускорезервна котельня має бути повністю підготовлена до термінового введення в експлуатацію. Для цього потрібно постійно контролювати її стан, своєчасно проводити обслуговування та ремонтні роботи. Підвищенню надійності обладнання сприяє й те, що раніше працівникам пускорезервної котельні вдалося запровадити ефективну систему консервації котлів під надлишковим тиском пари від діючого енергоблока. Це дає можливість зменшити час на організацію подачі пари від котлів у колектор власних потреб електростанції, а також сприяє забезпеченню підтримання у належному стані поверхонь нагрівання у період «гарячого» резерву. За весь час роботи електростанції важко переоцінити значення пускорезервної котельні. Технологія вимагає її обов'язкову наявність на випадок непередбачуваної зупинки енергоблока.

Важливим етапом в експлуатації пускорезервної котельні є випробування кожного котла. Усе проводиться поетапно згідно із розробленою програмою. Під час випробування котлів є можливість пересвідчитись у хороших технологічних характеристиках при несенні встановленого навантаження з виробництва пари. Після

Начальник зміни ГТЦ Іван Пашко та очільник гідротехнічного цеху Віктор Турицький

завершення випробувань спеціалістами складається технічний звіт про виконану роботу, в якому є режимні карти на кожен із перевірених котлів. Випробування котлів проходить за участю оперативного персоналу всіх змін ПРК.

Віктор Турицький добре пам'ятає той період, коли пускорезервна котельня була введена в експлуатацію. Каже, що цей об'єкт став базою для створення цеху гідроспоруд, теплових і підземних комунікацій. Її робота дала змогу повноцінно проводити операції із будівництва і монтажу. Тривала в часі експлуатація єдиного на станції першого енергоблока, а згодом і другого, засвідчила, що пускорезервна котельня є надзвичайно важливим об'єктом. Особливо під час проведення планово-попереджувальних ремонтів.

Під час розмови Віктор Іванович розповів, що персонал гідротехнічного цеху обслуговує велику кількість різних інженерних комунікацій. Так, зокрема, на території промайданчика Хмельницької АЕС знаходиться багато різних трубопроводів загальною протяжністю понад 120 кілометрів. Крім цього, є ще дренажні канали, насосні станції та наливна гребля, довжина якої складає понад 7 кілометрів. Усе потребує ретельного догляду та обстежень. Важливими є також процеси реконструкції та модернізації. Очільник гідротехнічного цеху задоволений тим, що його колеги готові до реалізації програми із заміни металевих трубопроводів на пластикові аналоги, бо це підвищує надійність систем та дає можливість заощадити кошти на аварійних ремонтах. Зараз колектив

цеху готується до комплексної перевірки усіх гідротехнічних споруд, яка проводиться кожних чотири роки. Також буде відбуватись процедура підтвердження надійності трубопроводів на бризгальних басейнах.

Віктор Турицький також згадав про успішну роботу колективу дільниці біомеліорації гідротехнічного цеху Хмельницької АЕС, яку було засновано через рік після пуску першого енергоблока. Основним її завданням є забезпечення оптимального біологічного та фізичного станів водойми-охолоджувача шляхом розведення цінних видів риб, які здатні здійснювати природну біомеліорацію. Наявність риби у водоймі є технологічною необхідністю: вода для охолодження теплообмінного обладнання має відповідати визначеним хімічним та фізичним характеристикам. Її оптимальний стан здатні підтримувати природні біомеліоратори – білий амур, товстолоб, короп тощо. Сама ж водойма-охолоджувач була створена на підставі проекту, розробленого Київським відділенням проектного інституту «Атоменергопроект», і передбачена для забезпечення технічного водопостачання та охолодження теплообмінного обладнання діючих енергоблоків. Віктор Іванович зауважив, що зараз у працівників дільниці біомеліорації відповідальний період – заготівля гілофізу. Це важливо для проведення інкубації ікри та вирощування повноцінного малька для подальшого зариблення технологічної водойми.

Олександр Шустерук
Фото автора

АКЦІЇ

«Вдячні за захист»: підбито підсумки творчого конкурсу

Працівники Хмельницької АЕС Михайло Доценко, Наталія Корнійчук, Аліна Рока та Наталія Зеленська – переможці творчої акції «Вдячні за захист».

Українськими захисниками захоплюється весь світ. Вони стають легендами. Вже настав той час, коли один сказав: «Слава Україні» і мільйони підхопили: «Героям слава»... Тримаючи енергетичний фронт, працівники Хмельницької АЕС, перш за все, матеріально підтримують Героїв на передовій. Проте, знаючи вагу слова, енергетики також не втомлюються висловлювати свою вдячність оборонцям. Відтак працівники енергопідприємства взяли участь у творчому конкурсі «Вдячні за захист», який оголосив відділ роботи з громадськістю і ЗМІ Хмельницької АЕС. Згідно з умовами, нетишинські атомники у довільній формі висловили вдячність українським захисникам, які вже дев'ятий рік боронять цілісність України, її суверенітет від кривавих чобіт російських загарбників. «Завдяки вам цінуємо і любимо нашу країну ще сильніше, адже боремось за неї ціною власного життя. Ми просто не знали, що вміємо так любити! Багато хто усвідомив це тепер, яка рідна та прекрасна наша Україна!», – звернулася, зокрема, у своєму листі-подяці до захисників працівниця Хмельницької АЕС Наталія Корнійчук.

Отже, 13 березня було нагороджено переможців творчої акції «Вдячні за захист». Автором кращих поетичних рядків було визнано Михайла Доценка, інспектора СОП ВП ХАЕС. Найвдаліші слова подяки у прозі підбрала Наталія Корнійчук, інженер УКБ ВП ХАЕС. Серед відеоробіт виокремили ролики Аліни Роки, техніка ЦГЗ, та Наталії Зеленської, диспетчера ТрЦ ВП ХАЕС. Переможці були відзначені цінними подарунками.

Лариса Власюк

Переможці конкурсу: Наталія Корнійчук, Наталія Зеленська, Михайло Доценко та Аліна Рока

ІСТОРІЯ КОМАНДИРА «ВОЙЦЕХА»: «МРІЮ ПРО ПЕРЕМОГУ, А ЩЕ – ПРО СПОКІЙ ТА ЩАСТЯ ДІТЕЙ»

Василь
Войцеховський

УКРАЇНА – ДЛЯ УКРАЇНЦІВ

Ціну рідній землі Василь знає добре, бо родом із мальовничого села Кунів, що на Ізяславщині. Змалку зростав серед працюючих господарів, патріотів рідного краю, де шанували родину та духовне коріння. А ще батьки прищепили хлопцю відчуття гідності та справедливості – цінності, з якими Василь іде життям і відстоює їх скрізь, де доля торує стежину. У школі, в армії, на підприємствах та установах, де вчився, працював та служив, – усі знають його як принципового та патріотичного українця. Тому цілком логічно склалися обставини, коли Василь серед перших боровив на Майдані ідеали Незалежності та гідності українських громадян. Революція гідності для молодого чоловіка мала продовження на фронті, куди добровольцем пішов воювати. Звісно, серце кралялося, бо вдома на нього чекала дружина із сином та п'ятимісячною донечкою, батьки й родина. За перші роки війни, яка тоді називалася антитерористичною операцією, служив у добровольчому полку спецпризначення «Дніпро-1», «Азові» пліч-о-пліч з командирами Юрієм Березою, Святославом Паламарем («Калиною»), Денисом Прокopenком («Редісом»).

Василь розмірковує, що українці – це волелюбний та працюючий народ, який ніколи не зазіхає на чуже: «Ми розумні, талановиті люди, які однаково добре вміють сіяти хліб та тримати зброю. Бо так вже повелося, що споконвіку нам доводиться боронити себе від поневолювачів, а москвити – то найбільші загарбники. Але ми все зможемо і переможемо їх. Бо воювати й боротися уміємо!». Він, як ніхто інший, знає історичне підґрунтя своїх слів, бо любить і вивчає історію. Понад 10 років Василь Войцеховський займається військовою реконструкцією історичних подій, зокрема відновленням бойових баталій Другої світової, де Україна постала однією з найбільших жертв битви тиранів. Свого часу разом з однодумцями заснував військовий історичний клуб «Захід-Схід». Учасники організації брали участь у масштабних реконструкціях баталій у Києві, на Волині, у Гурбах, що на Здолбунівщині. Особливо видошними видалися події військових наступів у столиці, де було задіяно літаки, танки, кінноту, іншу бойову техніку. З багатьох країн з'їжджаються на такі покази любителі історії, аби на власні очі побачити криваве 20-те століття.

«Вперше на Волині взяв участь у подібному дійстві, яке відтворювало події наступу німців на прикордонні села у 1941 році. Загорівся бажанням придбати форму німецького унтер-офіцера, десантника, яку на замовлення пошили зі спеціального сукна за відповідними зразками 40-х років. Пам'ятаю, вона мені тоді вартувала ледь не місячної зарплати, – посміхається Василь. – Це цікаве та пізнавальне хобі, адже ти практично вивчаєш історичні епізоди того чи іншого періоду історії. Тут не буває дрібниць: епосі, духу того часу повинна відповідати кожна деталь

– від ґудзика до запальнички, від шеврона до головного убору. Цікавою була і реконструкція подій у Гурбах, коли у жорстокому бою зійшлися вояки УПА та загони НКВС. Тоді замовив собі ще й форму енкавеевника». Такі заходи завжди приваблюють режисерів та операторів кіноіндустрії, тому у Василя Войцеховського є й досвід зйомок у художніх фільмах, одним зі знакових став «Поводир», де чоловік зіграв епізодичну роль. «Ми повинні досконало знати свою історію, аби її фатальні сторінки та події більше не повторилися у долі українського народу», – переконаний мій співрозмовник.

ВОЄННІ РЕАЛІЇ СЬОГОДЕННЯ

Чи думав Василь тоді, коли брав участь у воєнних реконструкціях, що невдовзі він зі справжньою зброєю нищитиме ворога на гарячих східних рубежах України, лише супротивник стане жорстокішим та підступнішим? Що нове третє тисячоліття вбере у себе жахи та кривавицю, створені рашистськими нелюдьми? Чи знав, що отримає перше поранення під Пискамі – справжнє, а не бутафорне? Мабуть, відчував інтуїтивно. Уже з часів Майдану, Революції гідності зрозумів – Незалежність таки доведеться виборювати кров'ю. І ні хвилини не сумнівався, бо знав, що це належить робити і йому. 2014-2017 роки він провів у різних військових угрупованнях, боронячи країну. Отримавши поранення, був змушений звільнитися, аби відновити здоров'я. Повернувшись до мирної роботи та сім'ї. Восени 2021 року влаштувався на Хмельницьку АЕС у загін відомчої воєнізованої охорони, став депутатом Нетішинської міської ради, але, як досвідчений воїн, знав, що агресор не відступить. 24 лютого Василь знову прийняв рішення іти на фронт добровольцем, проте побратими вмовили підготуватися до можливих воєнних дій у тилу. Він пригадує, як увечері того ж дня організував мобільну групу із 20 осіб для патрулювання міста. Згодом побратими згуртувалися у взвод, роту, яку чоловік очолив. З утворенням у Нетішині добровольчого формування територіальної громади став спочатку заступником командира, а згодом – командиром. Члени ДФТГ багато зробили для міста і громади, аби укріпити його рубежі, підготуватися до розвитку найгірших подій.

«Не маю спеціальної офіцерської освіти, за плечима лише цивільна – магістратура управління та права Хмельницького вишу, тому спочатку ввагався, чи брати на себе таку відповідальність, проте воєнні реалії не дали довго думати, – пригадує співрозмовник. – Ми тоді зрозуміли, що потрібно бути готовими до можливих боїв, бо війна торкається усіх. І тут важливо – не розгубитися, бути зібраними, вміти надати медичну допомогу собі й ближньому, вміти поводитися зі зброєю, не панікувати й чітко виконувати команди під час евакуації. Врешті-решт, такі формування гуртують людей, мотивують

Василь Войцеховський – доброволець, для якого війна розпочалася дев'ять років назад. День, коли сталося повномасштабне вторгнення, лише розставив пріоритети і вкотре довів, що величезне лихо, яке періодично приносить на нашу землю росія, повинні самі українці перебороти. Звісно, зі світовою підтримкою, але час масштабного визволення земель, душ та Незалежності настав. Або сьогодні, або – ніколи.

ідеологічно. Вони вкрай необхідні під час війни, і у мирному житті важливі. За кілька місяців повномасштабного вторгнення ми багато зробили у цьому плані в Нетішинській МТГ, тісно співпрацювали з поліцією, Нацгвардією».

Василь Войцеховський знову мобілізувався 1 серпня минулого року: сформував на полігоні під Києвом свій підрозділ і був направлений для виконання бойових завдань на Запорізький напрям.

...Коли його улюблена донечка Улянка йшла до школи 1 вересня на Свято знань, її татко потрапив під артилерійський обстріл під час штурму смт Нестерянка. Укриваючись, воїни наїхали на протитанкову міну – під бойовою машиною здетонувало близько 6 кілограмів тротилу. Критично оцінивши ситуацію, Василь не розгубився – наклав турнікет на ногу та покликав на допомогу побратимів. І лише потім втратив свідомість.

З вдячністю розповідає про ще одних героїв війни – медиків, які дали йому шанс на життя, адже чоловік втратив багато крові й кінцівку. Таврійське, Запоріжжя, Дніпро, Київ – ці міста стали форпостами збереження життя і здоров'я Василя Володимировича. Коли перебував на лікуванні у Київському військовому госпіталі, до захисника з іменним подарунком – годинником – та грамотою завітав голова Верховної Ради України Руслан Стефанчук. А згодом ще одна нагорода знайшла героя – орден III ступеня «За мужність».

БАБУСИНА МОЛИТВА, ПЕРЕКОНАННЯ, МРІЇ

«Знаю, що багато від чого мене оберегла моя бабуся Марія Володимирівна. Такою була сила її молитви. Пам'ятаю, одного разу в Писках військовий капелан

благословляв нас, а по закінченню обряду попросив мене залишитись. Він тоді сказав, що навколо мене ніби якась надзвичайна аура, наче оберіг із молитви. Це, каже, за тебе якась старенька людина віддано молиться. А я знав – це моя бабуся. Відчував це повсякчас, коли кулі пролітали повз мене. Коли бабусі не стало, теж зрозумів, що мій земний ангел-охоронець з неба намагається захистити мене. Лиш не дотримав своєї клятви перед нею, що більше не піду на війну, але я вірю, що вона пробачить мені», – ділиться сокровенним Василь.

Найстрашнішим на війні захисник вважає невиконання наказу, особливо, коли від нього залежить доля інших побратимів. Надихається на фронті думками про сім'ю, родину, друзів. А головною чоловічою чеснотою називає громадянський обов'язок, аби відстояти найцінніше. Те, що заковане у генах справжнього українця – свободу та незалежність. «Ми зараз варимо спільний український борщ перемоги, маємо всі разом долучитися до цього процесу, аби без докору сумління взяти до рук ложку, коли прийде час їсти страву. Отож, сьогодні ти – у ЗСУ, або для ЗСУ, іншого вибору немає», – переконаний Василь Войцеховський.

Історія командира «Войцеха» не завершується. Сьогодні він вчиться ходити з протезом, проходить лікування у реабілітаційному центрі «Галичина», що біля Львова. Малює там картини, ліпить з глини й мрії про спокій біля лісового озера з вудочкою. Мріє про те, щоб мати змогу якнайбільше приділяти уваги своїм дітям – сину Владиславу та доньці Улянці. Мріє про спокій та щастя дружини Світлани, батьків. Та найбільше прагне Перемоги, бо без неї усі мрії не матимуть сенсу.

Тетяна Степанюк

На реабілітації з побратимом, морпіхом з «Азовсталі» Михайлом Діановим

Завітай на виставку-продаж у музей – підтримай дітей, що наближають Перемогу

9 березня з нагоди 209-ї річниці з дня народження Тараса Шевченка у Нетішинському краєзнавчому музеї стартувала благодійна мистецька акція – виставка-продаж робіт юних художників «Свою Україну любіть. Любіть її во врем'я люте. В останню тяжку міну за неї Господа моліть». До уваги потенційних покупців-благодійників тут представлені постери, шопери, чашки, виготовлені учнями та викладачами Нетішинської художньої школи за мотивами творів великого Кобзаря. Всі вторговані кошти – на потреби воїнів ЗСУ.

Організатори, автори та гості благодійного мистецького проєкту

Кажуть, музи мовчать, коли говорять гармати. Неправда. Українські музи збирають кошти на армію, доки росіяни захиляються у безсилій спробі знищити нашу націю. Нетішинські художники та музейники вчоргове презентували спільний мистецький проєкт. У виставковій залі Нетішинського краєзнавчого музею відкрилася виставка-продаж робіт юних художників «Свою Україну любіть. Любіть її во врем'я люте. В останню тяжку міну за неї Господа моліть». Свої ілюстрації до творів Шевченка учні художньої школи перенесли на постери, чашки, футболки, сумки-шопери. Зауважимо, що якість виконання – висока, а ціни –

дуже демократичні. Зрештою, це не товари мас-маркету, а унікальні речі, кожна з яких – неповторна. Тому варто завітати у краєзнавчий музей, придбати мистецький твір та підтримати дітей, що прагнуть допомогти Збройним силам України.

Відкриваючи виставку-продаж, директорка міського краєзнавчого музею Оксана Кононюк наголосила, що Шевченко завжди буде актуальним. У кожній борні: чи це початок ХХ століття, чи це Друга світова війна, Революція гідності, російсько-українська війна і її нинішня жорстока фаза – повномасштабне вторгнення... «Шевченко – в строю, тому що кожне його слово носить військову

форму. Сьогодні ми вражою, злою кров'ю окроплюємо свою волю», – підкреслила Оксана Василівна. Нині в українців може бути дві позиції: аби ти воюєш, або допомагаєш армії.

«Ініціаторками благодійної виставки-продажу стали викладачки художньої школи Алла Макарик, Алла Блінова, Юлія Борцова та Тетяна Погуральська. Тому у музеї можна придбати твори самих педагогинь та понад сорока їхніх учнів. Це унікальні постери, шопери, композиції одягу, футболки, чашки та патріотичні сувеніри. Вартість – від 10 до 300 гривень», – пояснила директорка МШ «Нетішинська художня школа» Інна Степаненко. Вона за-

Сумки-шопери

уважила, що з одного боку їхня мистецька акція носить вимушено комерційний характер, адже всі вторговані кошти підуть на потреби Збройних сил України, з іншого – це можливість для дітей зробити свій внесок у Перемогу, популяризувати Шевченка та поділитися своїм баченням творчості великого Кобзаря.

Викладачки художньої школи Алла Макарик і Тетяна Погуральська поділилися історією створення проєкту та звернули увагу присутніх, що нинішнє покоління молодих українців вже по-іншому відчуває Шевченка, аніж навіть їхні батьки. І цей їхній погляд – в експонатах виставки.

У полон Шевченкового слова потрапили різні покоління нетішинців, коли директор Нетішинської школи мистецтв Юрій Галібін під акомпанемент бандури заспівав пісні на вірші Кобзаря. З вітальним словом до присутніх звернулася старша методистка управління культури Тетяна Костіна.

Акція триває. Запрошуємо всіх поціновувачів творчості нашого Пророка подивитися чудову виставку та придбати унікальні вироби юних нетішинських художників. Нагадаємо, усі вторговані кошти підуть на потреби оборонців Незалежності.

Лариса Власюк

ВАЖЛИВО

ЕЛЕКТРОЗАРЯДНА СТАНЦІЯ – ДО ПОСЛУГ АТОМНИКІВ

Минулоріч Хмельницька АЕС ввела в експлуатацію додаткові місця для зарядки електромобілів. Загалом одночасно чотири транспортні засоби можуть заряджатися, використовуючи наявні роз'єми двох типів – європейського та американського стандартів.

Діяльність НАЕК «Енергоатом» та її відокремлених підрозділів з часу створення і до сьогодні спрямована не лише на виробництво електроенергії, а й на її раціональне використання та збереження довкілля. Тому національна енергокомпанія крокує у ногу з часом та впроваджує на майданчиках вітчизняних АЕС передові технології та досягнення. Прикладом цього є придбання електромобілів для транспортних підрозділів атомних електростанцій, зокрема і Хмельницької АЕС. Їхні переваги у порівнянні із звичайними автомобілями – очевидні, адже два основні чинники говорять самі за себе: чисте довкілля та цінова політика під час експлуатації.

Тому усе більше нетішинців обирають екологічно чистий вид транспорту, аби пересуватися містом та діставатися до роботи. Для зручності працівників та відвідувачів підприємства на автостоянці ХАЕС облаштовано станцію зарядки електромобілів. Статистика свідчить, що 30% власників заряджає свій електромобіль, перебуваючи на роботі. Ще 7% електротранспорту підживлюється у громадських місцях. Станція зарядки потужністю 22 кВт дозволяє повністю зарядити електромобіль за досить короткий проміжок часу, доки власник знаходиться на роботі.

В Україні середня вартість заряджання на станції такого класу за кВт*год складає 8

грн, Хмельницька АЕС пропонує підзарядитися за 5,32 грн за кВт*год.

Щоб скористатися послугами зарядної станції, необхідно відсканувати QR-код, встановити додаток та поповнити свій баланс.

До уваги власників електромобілів. Протягом березня здійснюватиметься технічне обслуговування зарядних станцій поблизу Хмельницької АЕС.

Тетяна Степанюк

Благодійні змагання з лову окуня спінінгом із човна відбудуться 26 березня 2023 року на технологічній водоймі ХАЕС

Змагання проводяться відповідно до нових правил любительської та спортивної риболовлі та з дотриманням безпекових вимог.

Виллов хижої риби на водоймі-охолоджувачі ХАЕС зумовлений технологічною необхідністю. Хижаки зменшують поголів'я риб-біомеліораторів водойми. Тому існує нагальна необхідність підтримувати баланс, аби експлуатація обладнання ХАЕС відбувалася відповідно до усіх регламентів.

Рибалки-аматори ХАЕС активно підтримують Збройні сили України.

Довідки за тел.: 067 383 37 72 – голова клубу Сергій Онищук.

Перспектива

ЗАСНОВНИКИ:
адміністрація та трудовий колектив ВП «Хмельницька АЕС» ДП «НАЕК «Енергоатом»

Газета заснована у 1991 році
Свідоцтво про реєстрацію періодичного видання
Серія ХЦ № 200
від 25 жовтня 1994 р.

Головний редактор **Тетяна Степанюк**, тел.: 6-37-84
Редактор **Лариса Власюк**, тел.: 6-37-85
Кореспондент **Олександр Шустерук**, тел.: 6-37-86;
E-mail: stepanyuk.tetiana@khnpa.gov.ua
khnpa.gov.ua

Газету зверстано у ДОД ЦГЗ ВП ХАЕС.
Віддруковано у видавництві ТОВ «МЕГА-ПОЛІГРАФ», м. Київ,
вул. Марка Вовчка, 12/14, тел/ф.: (044) 581-68-15.
Тираж 1000 екз. Зам. 1160
Розповсюджується безкоштовно

